విపశ్యన మాసపత్రిక

VOLUME:11 NO - 01 1 APRIL, 2017

(సాధకుల ప్రేరణ కొరకు ఉద్దేశించబడిన తెలుగు మాసపత్రిక)

విపశ్యన అంతర్జాతీయ ధ్యాన కేంద్రం, ధమ్మఖేత్త, వనస్థలిపురం, హైదరాబాదు – 70

"ధర్మవాణి"

సుఖో బుద్ధాన ముప్పాదో,
సుఖా సద్ధమ్మ దేసనా;
సుఖా సంఘస్స సామగ్గి,
సమగ్గానం తపో సుఖో.

ధమ్మపద, 194, బుద్ధవగ్గో

సంతోషమయం బుద్ధోద్భవం,
అతి సంతోషమయం బుద్ధోపదేశం;
సంతోషమయం సంఘైకమత్యం,
సంతోషమయం సామూహిక ధ్యానం.

శుద్ధ ధర్మ బోధన

(ఆగష్టు 2012 మాసపు "విపస్సన న్యూస్ లెటర్" లో ప్రచురితమైన శ్రీ యస్.యన్. గోయంకాగారి "ది టీచింగ్ ఆఫ్ ప్యూర్ ధమ్మ" అను వ్యాసమునకు అనువాదము)

బుద్ధుడు తన 60 మంది శిష్యులకు వారు స్వయంగా ధర్మంలో స్థిరపడేందుకు సహాయపడిన తదుపరి, వారిని నలుదిశలకు పంపినాడు. వీరు స్వయం బుద్ధుని, సమ్యక్ సంబుద్ధుని (అనగా తన స్వయం కృషితో మనసును నిర్మలపరుచుకుని, వికార రహితం చేసుకుని ముక్తి పొందినవాడు, బుద్ధత్వం ప్రాప్తించినవాడు) శుద్ధ ధర్మబోధనలను ప్రజలలో వ్యాపింపచేయటానికి తొలి ధర్మ దూతలుగా వ్యవహరించారు.

బుద్ధుడు వారికి ఏదైతే బోధించాడో, వారు ప్రజలకు అదే నేర్పారు. బుద్ధుడు తన బోధనలను ఎప్పుడూ బౌద్ధం అని పిలవలేదు. అలా జరిగి ఉంటే, అది మరొక తెగ అయి ఉండేది. తన బోధనలను 'ధర్మం' అని పిలిచాడు. వాటిని ఆచరించేవారిని 'ధార్మికులు' (ధర్మ మార్గంలో నడిచే వారు) గా సూచించాడు. ఈ 60 మంది ధర్మదూతలు శుద్ధ ధర్మాన్ని ప్రజలకు బోధించటం కొరకు వారిని వారు సమర్పించుకున్నారు. వారే గనక బౌద్ధం(బుద్ధిజం) బోధించి ఉంటే ప్రజలు వారిని అంగీకరించి ఉండేవారు కాదు. అనేక రకాలైన మతపర దృక్పథాలలో ఇదీ ఒక దృక్పథమై ఉండేది. కానీ ధర్మం అందరికీ చెందినది. ఇది సార్వజనీనం, సార్వకాలికం, మతపరమైన హద్దులకు అతీతమైనది. విశ్వవ్యాప్తమైన, ప్రకృతి నియమాలనే ధర్మంగా పిలిచారు. ఏ విధమైన తేడాలు లేకుండా ఈ నియమాలు అందరికి వర్తిస్తాయి. నిర్భయంగా, నిష్పక్షపాతంగా పనిచేస్తాయి. నిప్పుయొక్క ధర్మం తగలబడటం, దాని సంపర్కంలోకి వచ్చిన వాటన్నింటినీ తగలపెట్టటం. సూర్యుని ధర్మం వెచ్చదనాన్ని కలగ చేయటం. వెలుతురునివ్వటం. అలాగే చంద్రుని ధర్మం వెలుతురునివ్వటం, చల్లదనాన్ని కలుగ చేయటం. ఇవి అందరికీ సమానంగా దొరుకుతాయి.

అందువలన, ఈ తొలి ధర్మదూతలు ధర్మాన్ని వ్యాప్తిచేయటంలో ఎక్కువ అవరోధాలను ఎదుర్కొన లేదని, నా కనిపిస్తుంది. వీరు కేవలం ధర్మ ఉపదేశాలకే పరిమితం కాలేదు. ధర్మాన్ని సాధన చేయటానికి, దైనందిన జీవితంలో ధర్మాన్ని ఆచరించటానికి ప్రజలకు సహాయపడ్డారు. బహుశా ఇది కూడా ఒక కారణం అయి ఉంటుంది. ఇది కేవలం ఉపదేశాలకే పరిమితమైనట్టైతే, అప్పట్లో ఉన్న పలురకాల మతాలలాగా ఇది కూడా ఒక మతమై ఉండేది. ప్రజలు ధర్మాన్ని ఆచరణలోకి తెచ్చుకునే విధంగా, ధర్మాన్ని బోధించటం ఇతర మతాచార్యులకు తెలిసేది కాదు. ధర్మాన్ని అనుభవంలోకి తెచ్చుకోవటానికి ఈ ధర్మదూతలు అధిక ప్రాముఖ్యత నిచ్చేవారు. దీనిని అభ్యాసం చేయటం వలన ప్రజలు తక్షణ లాభాన్వితులు అయ్యేవారు.

ధర్మంలోని మూడు ప్రధాన భాగాలు శీల, సమాధి, ప్రజ్ఞ

1. శీల :– ధర్మంలోని మొదటి భాగము శీల. అనగా నైతిక విలువలతో కూడిన జీవనం జీవించటం. అప్పట్లో ఉన్న అన్యమతాలను అనుసరించే వారందరూ ఈ మొదటి భాగాన్ని అంగీకరించారు. నైతిక విలువలకు, సదాచార జీవనానికి ప్రాముఖ్యతనిచ్చేవారు. నేను నిష్ఠగా ఉండే హిందూ కుటుంబంలో పుట్టి, పెరిగినాను. అందువలన నా సొంత అనుభవంతో ఈ విషయం నాకు బాగా తెలుసు. భగవంతుని పట్ల భక్తిని ఏర్పరుచుకోవటం మా పెద్దలు మాకు నేర్పారు. స్కూలులో మా టీచర్లు మాకు నేర్పిన ప్రార్థనలో మేము భగవంతుని క్రింది విధంగా ప్రార్థించే వాళ్ళము.

"నీలో మమ్ము శరణు పొందనీ, మమ్ములను నీతిమంతులుగా చేయుము".

శరీరంద్వారా గానీ, వాణిద్వారా గానీ అన్య ప్రాణులకు హాని కలిగించే పనులు ఏమి చేయకూడదని మా ఉపాధ్యాయులు మాకు చెప్పేవారు. అలాంటి పనులు చేయటం దుష్ప్రవర్తన. అలా చేయకుండా ఉండటమే సత్ప్రవర్తన అని చెప్పేవారు. అన్ని సాంప్రదాయాలలోనూ బాల్యం నుండే సత్ప్రవర్తన గురించి చెప్పటం జరుగుతుంది. బుద్ధుని ధర్మదూతలు బుద్ధుని బోధనలను వ్యాప్తిచేసే పనిమీద ప్రయాణాలను ప్రారంభించినపుడు, మొదట వారు ప్రజలకు పంచశీలాల గురించి తెలియచేసేవారు. వాటిని పాటించమని అడిగేవారు. ఈ విధమైన సత్ప్రవర్తన గురించి అన్ని సంప్రదాయాలలో ఏదో ఒక విధంగా చెప్పబడినదే కాబట్టి దీనికి ఎవరి నుండి ఏ విధమైన వ్యతిరేకత ఉండేది కాదని మనం తేలికగా ఊహించుకోవచ్చు. మంచి పనులైనా లేక చెడ్డపనులైనా అవి చేయాలి అనే ఆలోచనలు మొదట మనసులో ఉత్పన్నమవుతాయనే విషయాన్ని ఈ ధర్మదూతలు ప్రజలకు స్పష్టంగా చెప్తే ఉంటారు. తదుపరి ఆ ఆలోచనలు పెరిగి పెద్దవై వాణి ద్వారానో లేక శారీరక కర్మల ద్వారానో బహిర్గతమవుతాయి. వివేక వంతులైన వారెవరూ కూడా ఈ సత్యాన్ని అర్ధంచేసుకోవటానికి ఏవిధమైన ఇబ్బంది పడేవారు కాదు. నీతివంతమైన జీవితం గడపాలి అంటే వాణిద్వారా గానీ, శరీరంద్వారా గానీ ఏవిధమైన దుష్కర్మలు చేయకూడదు. ఇది అత్యంత ఆవశ్యకం అయినప్పటికి మనసును దుష్కర్మలనుండి దూరంగా ఉంచుకోవటం అత్యంత కఠినమైన పని.

అప్పట్లో సామాన్యులకు కూడా అన్నింటికీ మనసే ప్రధాన కారణం అనేది అర్ధంచేసుకోవటం పెద్ద కష్టమైన పనేమి అయి ఉండేది కాదు. ప్రతిది మొదట మనసులోనే ఉత్పన్నమవుతుంది. మనసే అత్యంత ప్రధానమైనది. అన్నీ మనోమయమే.

"మనో పుబ్బంగమా ధమ్మా, మనో సేట్ఠా మనోమయా"

మనలను మనం బాగు చేసుకోవాలంటే, మనసును నిర్మలం చేసుకోవటం అత్యంత ఆవశ్యకం. మలిన చిత్తంతో శరీరంద్వారా గానీ, వాణిద్వారా గానీ చేసేపని దుష్కర్మ అవుతుంది. అది మనకు హానికరము, ఇతరులకు కూడా హానికరము. అదేవిధంగా నిర్మల చిత్తంతో (మంచి మనసుతో) చేసే ప్రతిపని నీతివంతమైనదవుతుంది. అది మనకు మేలు కలిగిస్తుంది, ఇతరులకు కూడా మేలు కలిగిస్తుంది. మనసు మలినమైనపుడు మనం చేసే వాక్కాయకర్మలు దుష్కర్మలవుతాయి. వాటి ఫలితాలు దుఃఖాన్ని కలిగిస్తాయి.

"మనసా చె పదుట్ఠేన, భాసతి వా కరోతి వా;
తతోనం దుఃఖ మనవేతి, చక్కం వా వహతో పదం".

మలిన చిత్తంతో ఎవరైనా వాక్కాయకర్మలను చేసినట్లైతే, బండిని లాగే జంతువుయొక్క అడుగుజాడలను బండి చక్రం వెంబడించినట్లు, వారిని దుఃఖాలు వెంబడిస్తాయి. అదే విధంగా మనసు ఎప్పుడైతే నిర్మలంగా ఉంటుందో అప్పుడు జరిపే వాక్కాయకర్మలు సహజంగానే మంగళకరంగా ఉంటాయి. వాటి ఫలితాలు సంతోషదాయకంగానే ఉంటాయి.

"మనసా చె పసన్నేన, భాసతి వా కరోతి వా;
తతోనం సుఖ మనవేతి, ఛాయే వా అనపాఇని".

నిర్మల చిత్తంతో వాక్కాయకర్మలను చేసినట్లైతే మనిషి వెంట తన నీడ ఎల్లప్పుడూ ఎలా ఉంటుందో, వారి వెంట సంతోషం అలా ఉంటుంది.

ఎప్పుడైతే బుద్ధుని ఈ ధర్మదూతలు, మనసును అదుపులో ఉంచుకోవటం ద్వారా నీతిమంతులుగా మారే విధానం ప్రజలకు నేర్పారో వారి వాక్కాయకర్మలు సహజంగానే నైతిక విలువలతో కూడనవి అయినాయి.

2. సమాధి :- (మనసును ఏకాగ్ర పరచుట, ధారణ చేయట)

వాక్కాయకర్మలను దోషరహితంగా చేసుకోవటానికి మనసును వశపరుచుకోవటం అత్యంత ఆవశ్యకము. 'మనసు అదుపులో ఉన్నప్పుడు మాత్రమే దుష్కర్మల నుండి దూరంగా ఉండగలుగుతాము. సత్కర్మలు చేయగలుగుతాము. మనసును ఏకాగ్రపరచుటకు శీలపాలన అత్యంత ఆవశ్యకము. ఆ రోజులలో చాలామంది భారతీయులు మనసును సమాధి స్థితికి తెచ్చుకోవటానికి పలురకాల పద్ధతులను పాటించేవారు. కొన్ని ఇప్పటికి కూడా ఆచరణలో ఉన్నాయి. ఉదాహరణకి :-

ప్రతి ఒక్కరికి వారు పూజించే దేవుడో లేక దేవతలో ఉండేవారు. వారు ప్రసన్నులై తమ మనసులను ఏకాగ్ర పరుస్తారని భావించి పదేపదే వారి నామాలను జపిస్తుండే వారు. కాని ఈ విధంగా పొందిన ఏకాగ్రత/ధారణ సార్వజనీనము కాదు. ఎందుకనగా ఆయా దేవుళ్ళు, దేవతలు ఏదో ఒక మతానికో, తెగకో చెందినవారు అయి ఉంటారు. ఇతరులకు వీరు ఆమోద యోగ్యం కారు.

బుద్ధుని ఈ తొలి ధర్మ పుత్రులు ప్రజలలో ఉన్న ఇటువంటి నమ్మకాలను కాదని, ఏవిధమైన విరోధాలను సృష్టించుకోలేదని అనిపిస్తుంది. కానీ "ఎవరి ముక్తి వారి చేతులలోనే ఉంది". అనే సత్యాన్ని క్రమేపి వారి మనసులలో స్థిరపడేటట్లు చేసారు. ఎవరిమీదో ఆధారపడి మనసును ఏకాగ్రం చేసుకుని నిర్మల పరచుకునే బదులు ప్రతి ఒక్కరూ వారికి వారే యజమానులు అనే సత్యాన్ని తెలుసుకోగలిగారు. వారి యజమాని/నాథుడు ఇంకెవరు కాగలరు?

"అత్తా హి అత్తనో నాథో, కోహి నాథో పరో సియా".

ఊర్ధ్వగతులు కాని, అధోగతులు కానీ పొందటం కూడా వారి చేతులలోనే ఉంది అనేది కూడా గ్రహించి ఉంటారు.

"అత్తా హి అత్తనో గతి".

అందువలన తన గతిని మార్చుకోవటానికి తానే స్వయంగా ప్రయత్నం చేయాలి.

మనసుపై అదుపు సాధించటానికి ధర్మదూతలు వారికి ఒక సార్వజనీనమైన మార్గాన్ని చూపారు. "శ్వాస రాకపోకలను నిరంతరంగా తెలుసుకుంటూ ఉండాలి". సహజ స్వాభావికమైన శ్వాస, దానంతట

అదే వస్తుంది, దానంతట అదే పోతుంది, ఉన్నది ఉన్నట్లుగా తెలుసుకుంటూ ఉండాలి. మనసు పారిపోయింది అని తెలిసిన మరుక్షణమే తిరిగి శ్వాసపైకి తీసుకు రావాలి. దానితో పాటు ఏ శబ్దాన్నిగానీ, మంత్రాన్ని గానీ జోడించకూడదు. ఏదైనా ఊహించుకోవటం, కల్పిత సత్యాలను జోడించటం లాంటివి చేయకూడదు. లోపలికి వచ్చేశ్వాస వస్తున్నట్లుగా, బయటికి పోయేశ్వాస పోతున్నట్లుగా నిరంతరంగా తెలుసుకుంటూ ఉండాలి. కేవలం ఉన్నది ఉన్నట్లుగా తెలుసుకోవటమే.

తనకు తానే యజమానిగా కలిగిన ఈ (స్వయం ఆధారిత, self-reliance) పద్ధతిని కొంతమంది అంగీకరించి ఉండవచ్చును. అనేక మంది ఇతరులు సమాధిని పొందటానికి సాంప్రదాయబద్ధంగా వస్తున్న పద్ధతులను ఆచరించి ఉండవచ్చు. సాంప్రదాయ పద్ధతులకన్నా, స్వయం ఆధారిత పద్ధతిని అవలంబించిన వారు ప్రజ్ఞ వైపుకి మళ్ళటం జరిగి ఉండవచ్చును.

3. ప్రజ్ఞ :- సహజ స్వాభావిక శ్వాస ఆధారంగా సమ్యక్ సమాధి (సరియైన ఏకాగ్రత)లో బలపడే కొద్దీ ముక్కుద్వారాల వద్ద స్పర్శ/సంవేదనలు (sensations)/ అక్కడ జరుగుతున్న మార్పులు తెలుసుకోవటం మొదలవుతుంది. అది క్రమేపి శరీరం మొత్తం వ్యాప్తి చెందటం మొదలవుతుంది. ఈ విధంగా తెలుసుకునే సత్యాన్ని తన సొంత ప్రయత్నం ద్వారా తెలుసుకోవటం జరుగుతుంది. కనుక అది పరోక్ష జ్ఞానం కాదు. తన స్వానుభవంతో పొందిన జ్ఞానం. అందువలన దీనిని ప్రజ్ఞ (ప్రత్యక్షంగా స్వానుభవంతో పొందిన జ్ఞానం) అంటారు.

ఈ విధంగా సమ్యక్ సమాధితో పని చేస్తూ పోతే, పోను,పోను మూడు రకాలైన ప్రజ్ఞలను తెలుసుకోవటం జరుగుతుంది.

మొదటిది 'స్రుతమయ ప్రజ్ఞ' (వినికిడి జ్ఞానం). ఎవరైనా చెప్పగా విని పొందిన జ్ఞానం. వారి పట్ల మనకున్న భక్తి, శ్రద్ధల ఆధారంగా పొందిన జ్ఞానం. రెండవది 'చింతనామయ ప్రజ్ఞ', చింతన మననముల ద్వారా కలిగిన జ్ఞానం. చెప్పినది విని విశ్లేషించుకుని పొందిన జ్ఞానం. అది తర్కయుక్తంగా ఉంటే స్వీకరిస్తారు. దీనిని బుద్ధిస్థాయిలో బుద్ధి కుశలత వలన కలిగిన జ్ఞానం అంటారు. ఈ రెండూ కూడా సరియైన ప్రజ్ఞలు కావు. కానీ ఈ రెంటిని కూడా సరియైన భావనలో ప్రజ్ఞలు అనలేము.

మూడవది 'భావనామయ ప్రజ్ఞ', స్వానుభవంతో పొందిన జ్ఞానం, ప్రత్యక్షంగా తన సొంత అనుభవంతో కలిగిన జ్ఞానం. ఇదే అసలైన ప్రజ్ఞ, ఎవరో చెప్పగా విన్నది కానీ, పుస్తకాలలో చదివి బుద్ధిస్థాయిలో విశ్లేషించుకోవటం వల్ల కలిగినది కాని కాదు. మనశ్శరీరాల క్షేత్రాలలో జరిగే మార్పులను స్వానుభవంతో తెలుసుకోవటం వలన కలిగిన జ్ఞానం. ఇది పరోక్ష జ్ఞానం కాదు. ప్రత్యక్షంగా kÍÇqTu„+ÔÃ¿£Ðq C²q+. n+<Sè\ q , <ûndýÔÕ¢ ¢Ëã

ఈ మొదటి 60 మంది ధర్మదూతలు నేర్పిన విధంగా సాధన చేసిన వారికి ఎంతో పురోగతి కనిపించి ఉంటుంది. వారి మనసులలో గొప్ప మార్పు కలిగి ఉంటుంది. కొంతమంది చెడ్డపనులు చేసే వారిలో పరివర్తనకలిగి సన్మార్గులుగా మారి ఉంటారు. మరికొంత మంది మద్యపాన వ్యసనంలో నుండి బయటపడి ఉంటారు. జూదపరులు కొంతమంది ఆ జూదపు అలవాటు నుండి బయటపడి ఉంటారు. పదార్థాలను కలుషితం చేసే వ్యక్తి దానిని మానుకుని ఉండొచ్చు. ఈవిధంగా ఈ పద్ధతి వలన ప్రజలు లాభాన్వితులు కావటం ప్రారంభమైంది. చాలా మంది వారి దుష్కర్మలలో నుండి బయటపడిన తదుపరి సత్కర్మలు ఆచరించటం మొదలిడినారు. ప్రజలకు ఈ బుద్ధుని ధర్మదూతలు చూపిన పద్ధతి తక్షణ ఫలదాయనిగా అనిపించింది. ఏదేమైనప్పటికీ ఈ పద్ధతిలో ప్రతి ఒక్కరూ తమ స్వయంకృషితో కష్టపడి పని చేస్తేనే ఫలితాన్ని పొందగలరు. ఎవరైనా ఈ మార్గంలో ఎలా పోవాలో చూపగలరు, కానీ ప్రతి ఒక్కరూ ప్రతి అడుగు ఎవరికి వారే వేసుకుంటూ ముందుకు పోవాలి. ఇతరుల శక్తిపై ఆధారపడలేము. ఎవరి కోసమూ ఎవరూ వకాల్తా పుచ్చుకోలేరు.

కొంతమంది వారివారి పాత సాంప్రదాయక పద్ధతులపట్ల ఉన్న ఆసక్తిని వదులుకో లేక ఈ పద్ధతి పట్ల మొగ్గు చూపి ఉండకపోవచ్చు. అయితే ఇతరులకు కలిగే లాభాలను చూసి ఈ పద్ధతి వైపు ఆకర్షితులై ఉండవచ్చు.

అందువలన సత్యంతో పనిచేస్తున్న, తక్షణ ఫలదాయిని అయిన ఈ స్వయం ఆధారిత పద్ధతి ప్రజలను ఆకర్షించటం మొదలు పెట్టింది. బుద్ధుని ఈ తొలి ధర్మదూతలు పలు దిశలలో ప్రయాణం చేస్తూ ప్రజలకు దీనిని బోధించటం ప్రారంభించారు. దీనివలన లాభాన్వితులు కావటంతో ప్రజలు దీని పట్ల ఆకర్షితులైనారు. ఈవిధంగా ఈ 60 మంది ధర్మదూతలు బుద్ధుని బోధనలను వ్యాప్తి చేయటం ప్రారంభించారు. తదుపరి ఈ మార్గాన్ని అనుసరిస్తూ, దీని వలన లాభాన్వితులైన అనేక మంది వివేకవంతులు ప్రయోజనకారి అయిన ఈ పద్ధతిని ఇతరులకు నేర్పుతూ వచ్చారు. ఆ విధంగా బుద్ధుని ఈ పద్ధతి ఉత్తర భారతదేశంలోని పట్టణాలలో, పల్లెలలో వ్యాప్తిచెందినది. దీనిని అభ్యసించేవారు వారి యోగక్షేమాలను వృద్ధిచేసుకుంటూ వచ్చారు.

మొదటి 60 మంది ధర్మదూతలలో ఐదుగురు బ్రాహ్మణులు కాగా, మిగిలిన 55 మంది వర్తక రంగానికి చెందినవారు. వర్తకులతో వారికుండే సంబంధాల వలన వర్తకులలో ఈ ధర్మం త్వరగా వ్యాప్తి చెందింది. వారి వ్యాపార వాణిజ్యాల నిమిత్తం సుదూర ప్రాంతాలకు వారు పోతుంటారు కాబట్టి, వారు వెళ్ళిన చోటల్లా ఈ బుద్ధ బోధనలను వ్యాపింప చేసారు. వారి వలన ఈ బుద్ధుని బోధనలు సుదూర ప్రాంతాలలోని అనేక దేశాలకు విస్తరించాయి.

అలాంటి వర్తక సమూహమొకటి గాంధార దేశానికి రాజధాని అయిన తక్షశిలను చేరి అక్కడి రాజు పుక్కుసాతిని కలిసారు. వారి ద్వారా బుద్ధుని బోధనలను విన్న రాజు, ప్రస్తుతానికి బుద్ధుడు రాజ్‌గిరిలో నివసిస్తున్నాడని తెలుసుకొని ఆశ్చర్యచకితుడైనాడు. బుద్ధుని కలుసుకోవటానికి ఉత్సుకుడైనాడు. బుద్ధుని బోధనలు వినినంతనే, అతని పూర్వ కర్మ ఫలితాల వలన ధర్మసంవేదన జాగృతమైంది. బుద్ధుని కలుసుకుని అతని బోధనలు వినటానికి రాజ్యాన్ని వదిలి రాజ్‌గిరికి పయనమైనాడు. ప్రజలకు ఎంతో ప్రీతి పాత్రుడైన రాజుకావటం వలన ఈ విషయాన్ని తెలుసుకొన్న ప్రజలు కలత చెంది వారు కూడా రాజు వెంట రావటానికి సిద్ధపడ్డారు. ఎంత చెప్పినా కానీ వారు రాజు మాట వినలేదు. చివరికి రాజుగారు ఒక గీత గీసి “నా మీద మీకు ఏమాత్రం గౌరవమున్నా ఈ గీతను దాటి రావద్దు”, అని చెప్పాడు. ప్రజలు నిరుత్సాహంతో వెనుదిరిగారు. రాజు ఒక్కడే ముందుకు నడుచుకుంటూ పోయినాడు. అతను చాలా దూరం ప్రయాణించి రాజ్‌గిరికి చేరుకునేసరికి సాయంత్రం అయినది. నగర ద్వారాలు మూసివేయబడినాయి. ప్రక్కనే ఉన్న ఒక కుండలు చేసేవానికి చెందిన వసతి గృహంలో ఆ రాత్రికి బసచేసాడు. యాదృచ్ఛికంగా బుద్ధుడు కూడా అదే వసతి గృహంలో ఉన్నాడు. స్వయంగా బుద్ధుని ద్వారా శుద్ధ ధర్మాన్ని విన్న రాజు తక్షణమే ***‘అనాగామి’*** స్థితికి చేరుకున్నాడు. సన్యాస దీక్ష తీసుకోవటానికి మరునాటి ఉదయం నగరంలోకి వెళ్ళి కాషాయ వస్త్రాలను తెచ్చుకోవలసినదిగా బుద్ధుడు రాజుగారికి చెప్పాడు. మరునాటి ఉదయం నగరంలోకి వెళుతున్న రాజుకు ప్రమాదం సంభవించింది. ఆ ప్రమాదంలో ఒక బలిష్టమైన ఎద్దు రాజుగారిని పొడిచి చంపింది. ఆ విధంగా రాజుగారు సన్యాసి కాలేక పోయినాడు. ఉన్నత స్థితి అయిన ***‘ఉపసంపద’ను*** పొందలేక పోయినాడు.

గాంధార, షాల్(క్వెట్టా) లాంటి సుదూర దేశాలకు బుద్ధుని బోధనలు ఎలా చేరాయో తెలియచేయటానికి ఇది ఒక ఉదాహరణ. బుద్ధుని బోధనలు ఎక్కడికి చేరినా అక్కడి ప్రజలు వాటి పట్ల ఆకర్షితులైనారు. వాటిని అంగీకరించి వాటి వలన లాభాన్వితులైనారు. ఆ విధంగా ధర్మ చక్రం నుండి వెలువడిన ధర్మ జ్యోతులు ఉత్తర భారత దేశమంతటా వ్యాపించాయి. ఈ సంఘటన నుండి ప్రేరణ పొంది మన మందరము మన యోగక్షేమాల కొరకు ప్రయత్నిద్దాము.

OWNERSHIP OF VIPASSANA MASAPATRIKA AND OTHER INFORMATION

1.	Name of the Masapatrika	**VipassanaMasapatrika**
2.	Registration Nos of the News Paper	APTEL/17745
3.	Language	Telugu
4.	Frequency of Publication	Monthly
5.	Publisher's Name	Smt. Sabrina Katakam.
6.	Nationality	Indian
7.	Adress	Vipassana International Meditation Centre 12/3 M, Nagarjunasagar Road, Sahebnagar, anastalipuram, Hyderabad-500 070.
8.	Printer's Name	Sri Y. Venkateswar Rao
9.	Nationality	Indian
10.	Address	Flat No. 15, Saikrupa Apartments Red Hills, Lakdikapool, Hyderabad- 500 004
11.	Editor's Name	G.V.Subrahmanyam
12.	Nationality	Indian
13.	Adress	11-13-114, Road No.2 Alkapuri Colony, Hyderabad - 500 102
14.	Place of Publication	Vipassana International Meditation Centre 12/3 M, Nagarjunasagar Road, Sahebnagar,vanastalipuram Hyderabad - 500 070.

I. Sabrina Katakam, declare that the above mentioned information is true to the best of my knowledge.

Date : 1-4-2017

Sabrina Katakam,
Publisher

రెండు సంవత్సరాలకు చందా రూ 100/- | **విపశ్యన తెలుగు మాసపత్రిక** | **జీవిత చందా రూ. 500/-**

ప్రచురణ తేది: ప్రతినెల 30/31 | **పోస్టింగ్ తేది: ప్రతి నెల 1/2** | **వెల: రూ 5/-**

విపశ్యన అంతర్జాతీయ ధ్యానకేంద్రం, నాగార్జున సాగర్ రోడ్, వనస్థలిపురం, హైదరాబాదు - 500 070. ఫోన్ : 24240290 (ధ్యానకేంద్రం)

ఆఫీసు పని చేయు వేళలు : ఉదయం 9గం॥ల నుండి సాయంత్రం 5 గం॥ల వరకు

Postal Reg. HSE 864/2016-2018 RNI Reg. No. APTEL/2006/17745

PRINTED MATTER

If Undelivered please return to :

VIPASSANA INTERNATIONAL MEDITATION CENTRE,
12/6KM, Nagarjuna Sagar Road, Sahebnagar, Vanasthalipuram,
HYDERABAD - 500 070.
Website : www.vri.dhamma.org
E-mail : info@khetta.dhamma.org

Published for Vipassana International Meditation Centre, 12/6KM, Nagarjuna Sagar Road, Sahebnagar, Vanasthalipuram, Hyd.(A.P)-70 Ph: 040-24240290, Published by Smt. Sabrina Katakam. Editor : Sri G.V.Subrahmanyam., Printed at Sai Likhita Printers, #6-2-959, Dakshin Bharat Hindi Prachar Sabha Complex, Khairatabad, Hyd. Ph : 2332579.